

Amicitia gaat los met Purcell

Vrijdag 14 november. Uitvoering King Arthur: een daverend succes!

Nog voordat er maar één noot geklonken had was het al feest in De Burght. Koorleden en solisten kwamen op met rode mappen, felgekleurde corsages en kleurige stropdassen. Kreeg dit koor een nieuwe look? Het bleek alles te maken te hebben met de muziek van Purcell die dit keer uitgevoerd zou worden.

Purcell die we associëren met schitterende liederen uit de barok schreef ook 5 semi-opera's waarvan King Arthur de tweede is. Dit werk is door de eeuwen heen met enige regelmaat heropgevoerd: het is nooit volledig in de vergetelheid geraakt. Het stuk wordt doorgaans zonder de gesproken dialogen uitgevoerd.

Bij deze uitvoering werd er een verbinding tussen de muziek en het verhaal gelegd door het toneelstuk te vertellen. De samenvattende, vaak geestige tekst werd tussen de verschillende acten uitgesproken door de acteur Marius Schalkwijk. Hij vermaakte hiermee het publiek bijzonder.

Tijdens de ouverture met het koningsritme kwamen we al een beetje in de stemming. Het kamerorkest Continuo klonk als een eenheid en de zilveren klanken van het clavecimbel bespeeld door koorrepetitor Eric Jan Joosse klonken mooi in het geheel.

En toen begon het: Oorlog! De bas Hans de Vries zette de toon en het koor antwoordde overtuigend met "We have sacrificed". De dank aan Wodan klonk in een mooi gezongen duet met de bas en de helder klinkende tenor Jeroen de Vaal. Bij de canonische inzet "Brave souls" had het koor even moeite elkaar te vinden, maar bij de herhaling werd het ruimschoots goedge maakt en klonk het lied als uit één mond. Wat gebeurde er bij "To Wodan's Hall"? Ging er iets mis? Nee, het lachen, dansen en drinken werd door de zangers uitgebeeld door te stampen en te joelen! (Ja, ook dit is Amicitia!) Het "Come if you dare" afgewisseld door koor en tenor klonk bijzonder helder en dynamisch. Even brak er paniek uit bij dirigent Toon de Graaf: Waar was de tenor gebleven??? Deze bleek zich zo in te leven in het geheel dat hij zich bovenaan de trap naast het koor had opgesteld en vanaf die plek zijn partij vervolgde. Bij het eind van de eerste acte had de zaal moeite om niet al te gaan applaudisseren, maar er kwam nog een instrumentaal toetje voordat de tweede acte begon.

Bij het verlokken "Hither, this way" vielen vooral de hobo's op met hun mooie timbre. Wanneer de bas zingt "Let not a moonborn elf" zijn het de strijkers die met hun ritmische spel de haast suggereren. De sopraan Diane Verdoodt en de alt Myra Kroese zongen het herderslied met daarin mooi gezamenlijk uitgevoerde rallentando's.

Tijdens de Frost scene werd niet alleen op staccato-achtige manier gezongen maar de bevroren toestand werd ook lijfelijk gespeeld door de bas. De bas verplaatste zich over het podium alsof hij bevroren was. Het koor bleef niet achter: iedereen bibberde met stem, lichaam en map. We bleven nog even in de koude winterse sfeer tijdens een heel zacht naspel van de strijkers.

Bij het 4^e bedrijf kwamen de twee sopranen steeds meer op dreef met hun schitterend gezongen duetten. Ook de afwisseling tussen koor en heldere tenor waren een lust voor het oor!

Bij acte 5 ging dirigent Toon de Graaf helemaal los, deelde glazen bier uit aan verschillende solisten die het zich tussen het soleren door goed lieten smaken. Hierna volgde als tegenstelling een heel verstild stukje waarin Engeland als mooiste eiland bezongen werd door de sopraan. De cello en continuo begeleidden haar hierbij schitterend!

De trumpet tune werd na "You say 't is love" gespeeld door twee trompetten en de sopraan kon nog één keer lekker uithalen voordat het koor een krachtig slot liet horen.

Amicitia kan terugzien op een geweldige uitvoering van King Arthur. Een felicitatie waard!

